

Arnhem, 25 mei 2021

Blik op Malburgen

Sinds 1998 woon ik in Malburgen. Oorspronkelijk kom ik uit een Brabants dorp. Aan Malburgen heb ik mijn hart verpand. Het is een dorp in de stad. Natuurlijk is er rommel, rijdt de politie regelmatig af en aan en zijn er burens die elkaar het leven behoorlijk zuur maken. Maar het is er net zo goed gezellig, gemoedelijk, prachtig groen en divers. Mensen zijn rap van tong. Maar sluit een Malburger je eenmaal in zijn of haar hart, dan gaat ie voor je door het vuur.

‘Over de brug’ geldt Malburgen als een achterstandswijk. Daar wil je niet wonen. Op zijn gekst parkeer je je fiets óp de Frostbrug, daal je daar rechtstreeks de trap af en drink je een wijntje bij Strand Zuid. Het uiterwaardenpark inlijven om er hip te recreëren; dat kan nog wel. Maar verder schijnt Malburgen een plek te zijn die toch al gedoemd lijkt om in het slop te zitten of daarin terug te geraken. Een sociale huurflat meer of minder, ach, bij die hele kolonie van flats in Immerloo, wat zou het?

En daar gaat het mis. Zoveel geld, tijd, moeite en energie is er in de wijk gepompt. De wijkdelen waar mensen gemengd wonen, zijn fijne plekken. Een Somalische en een Turkse buurvrouw zamelen samen kleding in voor vluchtelingen, een vanwege kanker arbeidsongeschikte hoogopgeleide man mantelzorgt voor zijn bejaarde buurvrouw tijdens corona. In de duurder koopwoningen komen mensen met hogere inkomens. Eenmaal gesetteld sturen ze hun kinderen in de wijk naar school, gaan boodschappen doen bij de plaatselijke toko’s en komen samen in de buurtspeeltuin. Langzaam vloeien ogenschijnlijk verschillende huishoudens in elkaar over. Dat is de enige manier waarop een wijk stapje voor stapje verbetert. Elke huizenrij die wat luxer en duurder is, draagt bij aan verbetering van de leefomgeving. En elke flat die weer honderd huishoudens huisvest, zorgt voor meer druk op diezelfde leefomgeving. Veel mensen dicht op elkaar, veel auto’s, parkeerellende, verkeersdrukke, meer verdwenen groen (echt waar, zeven torenflats zonder ondergronds parkeren slokken meer groen op dan het laagbouwplan ‘De Kijkers’).

Ik woon in de wijk en ik werk in de wijk. Al jaren. Elke dag zie ik de knelpunten groeien en zie ik welke aanpak juist lucht geeft aan Malburgen. Ik begrijp raadsleden die ‘#wonenwonenwonen’ hoog in het vaandel hebben. Er is woningnood. Maar er zijn heel, heel veel andere plekken in Arnhem waar gebouwd kan worden. De balans is minstens scheef of beter gezegd zoek. Blijf niet ongebreideld woonkolonies bouwen in Malburgen. Dan stikt de wijk. En dat kan niemand’s bedoeling zijn.

Dit is niet alleen mijn blik op Malburgen. Maar die van honderden ondervraagde bewoners. En nog veel meer mensen delen deze mening; de reacties op het plan Whemedreef komen massaal binnen. Ik snap #wonenwonenwonen. Maar niet meer in deze wijk. Daarom: #Malburgen verdient beter. Kom op.